

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

de to ærede Ordførere for det radikale Venstre og Socialdemokratiet for deres Tilslutning til Lovforslaget. Dernæst maa jeg meget beklage Venstres Stilling til Lovforslaget. Jeg kan ikke sige, at Venstres Standpunkt ikke er rigtigt og logisk. Det er det. Det er nemlig rigtigt, at Administrationen kan afskedige de gamle, og det er lige saa rigtigt, at Ministeriet maa gaa den Vej, hvis Loven ikke gennemføres. Men det er et meget haardt Standpunkt overfor Tjenestemændene, thi Ministeren er dermed afskaaret fra at yde Tjenestemændene de ikke ringe Indrømmelser, som Lovforslaget tilsigter, og som kun kan gives dem ved Bistand af Lovgivningsmagten.

Jeg har Indtryk af, at de Konservative mente, at vi var for haarde mod Tjenestemændene. Venstre siger ved sin Afvisning af Lovforslaget, at vi har ikke været haarde nok. Jeg maa da henstille til de Konservative endnu at overveje i Udvalget, om de ved at modsætte sig Lovforslaget vil tvinge Ministeren til at følge den af Venstre anbefalede Fremgangsmaade, at følge den gældende Lov og afskedige det overtallige Personale uden Indrømmelser — for i saa Fald har jeg ingen Indrømmelser at kunne give.

Jeg kunde i og for sig nøjes med at sige dette. Det er i Virkeligheden det, det nu kommer til at dreje sig om. Men jeg skal alligevel fremsætte nogle Udtalelser i Anledning af de Betragtninger, der er fremkommet dels fra det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, dels det ærede Medlem Hr. Vesterager og dels fra det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen var inde paa en lang Række Betragtninger om Nedsættelsen af Aldersgrænsen i Almindelighed og citerede, hvad man havde været enig om i Lønningskommissionen. Han nævnte, at man ogsaa fra Lærernes Side havde visse Ønsker om en lavere Aldersgrænse for at faa flere Folk ind i Stillingerne. Det er Betragtninger, som jeg slet ikke skal imødegaa og heller ikke udtale mig om, fordi det drejer sig om Forhold og Personale, som ikke sorterer under mig. Men jeg kan overhovedet ikke faa fat i noget Sammenligningspunkt med Hensyn til de to Spørgsmaal: en almindelig Nedsættelse af Aldersgrænsen og en Nedsættelse i dette Tilfælde. Thi i det ene Tilfælde vil man afskedige gamle for at antage unge, altsaa for at andre kan komme ind, i det andet Tilfælde, som mit Forslag repræsenterer, vil man afskedige gamle, fordi man har

overtalligt Personale, som man ikke ad anden Vej kan komme af med.

I det ene Tilfælde er der Spørgsmaal om at forøge Udgifterne for det offentlige, Stat og Kommuner, ved Nedsættelse af Aldersgrænsen, hvorved man vil faa andre ind. Her er Tale om en Besparelse for Statskassen ved at skille sig af med, hvad man ikke kan bruge, fordi man har for mange. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst Sammenligningspunkt mellem det, som mit Lovforslag gaar ud paa, og det Emne, som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen tog op. Det, det ærede Medlem talte om, tilsigter lige det modsatte af mit Forslag ved en almindelig Nedsættelse af Aldersgrænsen.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvor meget dette vil betyde økonomisk. Det er gjort op, at for en meget stor Del af disse Tjenestemænds Vedkommende betyder Lovforslagets Gennemførelse, at Staten sparer Halvdelen af Lønningsudgiften, og for de øvrige kan der komme en mindre Besparelse derved, at der skal finde et Mellemavancement Sted. Men jeg har ogsaa peget paa — det er allerede udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget —, at „i en Periode, hvor store Forandringer sker, vil der være Fordel for Staten forbundet med, at de ledende Poster i ikke alt for høj Grad er besat med Tjenestemænd, der nærmer sig den normale Aldersgrænse“.

Jeg har i min Fremsættelsestale uddybet dette Spørgsmaal ved mine Bemærkninger om, at

„under de nuværende Forhold ved Statsbanerne, hvor de hidtil gældende Former for Driftsøkonomi og Arbejdsmetoder søges omlagt med Tilpasning til de ændrede Vilkaar, Banerne lever under, og ved Bortlægning af Administrations- og Forretningsformer, som ikke længere er tidssvarende — under saadanne Forhold vil den kloge, ældre Chef selv finde, at hans Erfaring om Fortiden ikke opvejer, men vel endda hindrer den Tilpasning til det nye, som hans yngre Efterfølger vil repræsentere“.

Jeg skal gerne i Anledning af Spørgsmaalet om, hvad dette Lovforslag betyder økonomisk, yderligere uddybe dette Spørgsmaal. Det er altid vanskeligt for en ældre at komme bort fra tilvante Arbejdsfordelinger og Ekspeditionsformer, endside selv at tage Initiativ til saadanne Ændringer, hvad man jo maa forlange af en Mand, der sidder i en højere Stilling, og jo højere han sidder, jo mere maa man forlange af ham. Alene dette at disponere og indrette sig efter ned-